

Píseň o sv. Františkovi

S ptáčky si zpí-val o sto šest a při-nes svě-tu krá-snou zvěst sva-
tý muž z As-si - si, že vši-chni li-dé bra-tři jsme,
stvo-ře-ní Bo-ží pře-sla-vné ať lá - sku slí - bí si.
Zpí-vej a hřej ty dru-hé, pak s te-bou Pán Bůh bu-de, jak
s ptá-čkem na sně - ti. A tvo-je ru - ce chu-dé
roz-da-jí ra-dost všu-de a je - ště zbu-de ti.

1)

S ptáčky si zpíval o sto šest a přines světu krásnou zvěst svatý muž z Assisi, že všichni lidé bratři jsme, stvoření Boží přeslavné ať lásku slíbí si. (*Refrén*)

Refrén:

**Zpívej a hřej ty druhé, pak s tebou Pán Bůh bude, jak s ptáčkem na sněti.
A tvoje ruce chudé rozdají radost všude a ještě zbude ti.** (*Refrén*)

2)

Ten světec jménem František, nic neměl, vždyť se všeho zřek', a tak šel po světě. V očích však světlo mléčných drah a lásku, před níž mizí strach a úsměv dítěte. (*Refrén*)

3)

Snad proto dodnes zpívá svět a hřeje slunce, voní květ, tomu, kdo láskou žije, že píseň Boží zpíval si svatý muž zvaný z Assisi, ze slunné Itálie. (*Refrén*)